

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AĞLAYANI OLMAYAN BİR DİN İÇİN AĞLA ANA...

Ebu Muhammed el-Makdisî

Unutmak mı? Asla... Tutuklandığımdan beri döktüğün gözyaşlarını asla unutmayacağım...

Ve beni ziyaret ettiğin her defada zindanın parmaklıkları önünde daha da artan gözyaşlarını... Seni her görüşümde yüzümden eksik olmayan gülümsememe rağmen...

Anacığım bir an bile, bir an bile gözyaşlarının benim nazarımda önemsiz ve değersiz olduğunu aklımdan geçirme... Asla...

Sana olan sevgimi ve hürmetimi uzak yakın herkes bilir...

Ancak sana defalarca söylemiştim ya anacığım... Allah'ın dini bizim için her şeyden daha değerlidir... Ve Allah'ın tevhidi bize herkesten daha sevgili... Eğer üzüntünün ve göz yaşlarının artmasına sebep olduysam bil ki mazeretim budur anacığım... Sabret... Sana daha önce tekrar tekrar söylediğim gibi zindanda oluşumun sebebi yüce bir amaç uğrunadır... O da Allah'ın dini ve tevhididir.

Bu onur payesini alnında gururla taşı anacığım...

Zaman zaman uzun mesafeler katlederek beni ziyaret ediyorsun... Zindanın duvarları ardında görüşme vaktinin gelmesini beklerken başka annelerin konuşmalarını duyuyorsundur. Çocuklarının, eşlerinin, kardeşlerinin suçları ile ilgili... Çoğunluğu hırsızlık, tecavüz, gasp, uyuşturucu, cinayet vb. suçlardır. Düşünsene dünya hayatı uğruna, faillerini yıllar yılı zindan duvarları ardına kilitleyen bu suçlar ne kadar onur kırıcı ve utanç verici... Akrobalar arasındaki bağların kopmasına sebep olan, dostlukları bozan, büyük fitnelere sebep olan suçlar... Üstelik fani dünya uğruna... Alçaltan ve utanç veren bir şehvet uğruna...

Ama biz anacığım... Daha önceleri de sana defalarca anlattığım gibi biz, insanların çoğunun Allah'ın dinine yardım etmekten yüz çevirdiği bir zamanda bizce çok değerli ve gurur veren bir suçla suçlanıyoruz... İnsanlar tağutun darbelerine boyun eğmiş, zillet içinde bir hayata razı olmuşlar... Kendilerini bu yolda sıkıntılardan kurtaracak bir sessizliği seçmişler... Allah'ın bize layık görmüş olduğu bu değerli armağandan dolayı gurur duymalı ve mağrur olmalısın... Ve O'ndan bu yolda sebat edip bu yolda hayatımızı sonlandırmasını istemelisin... Davamızın (suçumuzun) “La İlahe İllallah” demek olduğunu sana anlatmıştım... Artık bundan öteye söyleyecek sözümüz yok...

Bunu anlatmak için çok uğraşıyoruz... Hücremizin kapılarına, zindandaki notlarımıza ve kartlarımıza hep bunu yazıyoruz... Bunu bilmeyenler için bir başlangıç, bir giriş olur ümidi ile... Ne zaman bunu haykırsak zindandaki polisler ve askerler “La İlahe İllallah demek de suç mu olurmuş” diyerek bizi küçümsüyorlar...

“Her birimiz La İlahe İllallah diyoruz” diyorlar... Öyle zannediyorlar...

Onlara bu sözü söylemenin büyük sorumluluklar gerektirdiğini açıklıyoruz... Bu sözün onu söyleyen kişiye yapması ve yapmaması gereken çok önemli sorumluluklar yüklediğini... Meselenin onu söylemekte değil, uygulamakta olduğunu açıklıyoruz...

Sonra onlara gece gündüz bu sözü ve onun yüce değerlerini yıkmak için nasıl çalıştıklarını anlatıyoruz... Kelime-i tevhidin düşmanlarına nasıl askerlik ettiklerini... Kelime-i tevhide, dostlarına ve ehline savaş açan... Bu sözü telaffuz etmelerine rağmen nasıl ona karşı savaş açtıklarını anlatıyoruz...

Bu çok yüce bir sözdür... Bu kelimenin yücelmesi için savaşıyor, onun uğruna can veren askerleri vardır... Ömürlerini onun uğruna tüketen... O yolda eziyetlere katlanan... Biz de Allah'ın bizi onlardan kabul etmesini umuyoruz... (Allahumme Âmin)

Ve karşı safta... Kelime-i Tevhidin yücelmesi için savaşanlar olduğu gibi, ona düşmanlık edenler... Tevhid kelimesine muhalefet eden, kâfirlerin dinine, tağutların yasalarına yardım edenler...

İşte bu iki saf Allah'ın kainatı yarattığı günden bugüne kadar birbirine karşı savaşan iki saftır. İşte bu iki taife... Birbirine düşman iki taife... Her biri rabbini razı etmek için birbirine düşmanlık eden iki taife...

Bu anlattıklarımızı dinleyip onu kabullenenler de oluyor. Acı gerçeği itiraf ediyorlar... Ama sonra rızık, evlat ve buna benzer mazeretler ileri sürüyorlar. Uğruna şirk işleyip, müşriklere yardımcı oldukları bu özürlerin hiç birinin geçerli olmadığını söylüyoruz... Bu konuda Allahu Teala şöyle diyerek uyarıyor mu bizleri

“Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının.” (64, Tegabun/14)

Ve yine şöyle demiyor mu Rabbimiz:

“Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında gayet katı, şiddetli, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildikleri şeyi yapan melekler vardır.” (66, Tahrim/6)

Bazıları da kibirlenerek günahında ve batılında ısrar ediyor. Ama biliyoruz ki Allah düşmanlarının hem kendilerini ve hem de rablerini sıkıntıya sokan bu sözlerimize tahammül edememeleri hiçte garip değil..

“Böyle iken, Allah bir olarak anıldığı zaman ahirete inanmayanların yürekleri burkulur da, O'ndan başkaları anıldığı zaman derhal yüzleri güler.” (39, Zümer/45)

Suçumuzun bu olduğunu anlattığımızda sinirlenmelerinde de, büyüklük taslamalarında şaşılacak bir şey yok. Allahu Teala şöyle buyurmuyor mu?

“Çünkü onlar, kendilerine: "Allah'tan başka ilâh yoktur" denildiği zaman kafa tutuyorlardı.” (37, Saffat/35)

Selam sana ey anacığım...

Sana bu yolun mahiyetini, resullerin, onlara tabi olanların ve dostlarının yolu olduğunu açıklamaya çalıştım... Öyleyse bu ağlayışlar ve göz yaşlarına boğuluş neden?

Kurban bayramında bana veda ederken döktüğün gözyaşlarını asla, asla unutmayacağım... Zindanın penceresi ardında... Zannetme ki anacığım ben her zaman gülümsüyorum... Zannetmek senin kederini ve üzüntünü anlayamıyorum... Asla... Bu doğru değil...

Aksine ben sana mahkûmiyetimi unutturmak istiyorum. Ve bu gözyaşlarını, bu kederini daha yüce değerler için saklamamı istiyorum. O gün sana şöyle başlayan bir kaside yazdım:

Bana değil ey anam, şu kara güne ağla,

Ağlayanı kalmamış yaralı dine ağla.

Şu karanlık zindanlar diz çöktüremez bana,

Ben ki, tüm hayatımı adamışım Rahman'a.

Hapishane dediğin daha evla zilletten,

Zillete boyun eğen, diz çökmüş bir milletten.

Benim yüce davamı zindanlar hapsedemez,

Onun sönmez nurunu hiç bir güç söndüremez.

Bak yine özgürüm ben zincirler arasında,

Ruhumu kamçılayan, hizmete Hak uğrunda

Ben özgürüm anacığım! Zincir, pranga neymiş,

Sen sakla göz yaşını, halkıma boyun eğmiş...

Hapishanede ziyaretin esnasında döktüğün gözyaşlarını hatırlıyorum...

Sana hapishanenin üzüntüsünü unutturmak için oradan buradan sorular soruyorum. Kah babamdan ve arkadaşlarımdan, kah çocuklardan ve kavgalarından vs. vs... Zaman zaman tağuta sinirlenip onun yandaşları hakkında konuştuğun zaman sessiz olmanı işaret ediyorum... Seni duymasınlar diye!

Neden korkuyoruz anne!

Diyeceğimizi dedik...

Sen yine de gülümse,

Gözyaşlarının arasından...

Şu sevgili esir oğlunu,

Bir gün onu sana getirecek olan

Akşamlara emanet et...

Suçum Ne Biliyor Musun?

Hapishane karanlığı değil, imanımın nurundan,

Sadece kalbim değil, bütün damarlarımdan...¹

Davamı kanımla yazıyorum kâğıtlara,

Beni bekleyen yarınlara...

Anne... Biliyor musun suçum ne?

Neden zindanlardayım?

Neden lime lime ediliyor bedenim?

Davamı yok etmek,

İmanımı sökmek uğruna...

Çünkü ben boyun eğmedim tağuta.

Ne kırbaçları, ne zindanları...

Beni susturamadı...

Çünkü itirazım var küfürlerine,

Haykırıyorum uzaklığıma hala,

Onlarla kesişmez yollarım diye...

Anne...

Zannetmek heba ettim ömrümü,

Bana Rahman'ın armağanı olan...

¹ Bu kasidenin girişi zindandaki arkadaşımız şair Eymen Atum'dan alıntıdır.

Küçüğüne acımadıklarını söyleme anne...

Merhametlilerin en merhametlisi,

Rabbidir onu koruyan...

Gözlerin ışıldasın...

Ağlama anne...

Oğlun bu şerefli hayattan memnun,

Putların hâkim olduğu,

Bir asra uymaktansa...

Bil ki bir gün gelipte biterse çilem,

Yine dostum silahım,

O'dur yoldaşım annem..

Ebu Muhammed

el-Beka Hapishanesi/1418h.